

בע"ה יד' בתשרי תשע"א

22.09.2010

גליון מס' 2620.

עלון סוכות

(יג) חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מגרונך ומיקבך : (יד) ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך : (טו) שבועת ימים תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח : (דברים טז, פס' יג-טו)

"בסוף-שבוע לאחרונה יצאנו קבוצה של זוגות צעירים לטיול ביערות הקרובים. למרות שכולנו היינו חברים כבר מספר שנים, והתראינו לעיתים קרובות, חוינו בתוך היער תחושה של תלות הדדית ואינטימיות גדולות יותר ממה שאי פעם הרגשנו כשביקרנו אחד את השני בבתינו או יצאנו לאכול ביחד במסעדה. ישבנו יחד סביב המדורה המחממת, עליה בישלנו, השמים מעל היו גג לראשנו, חשכת הלילה היתה לחומה סביבנו, וכל זה הפך אותנו לנשמות-ידידות יותר מכל חוויה משותפת קודמת. למרות שכל זוג ישן בלילה באוהל משלו, הרגשנו אחווה חזקה שהזינה אותנו זמן רב. וכשפרשנו כל זוג לאוהלו סביב המדורה, פתאום התבהר לנו המסר של סוכות. הקירות המוצקים, הדלתות והגגות של בתינו נותנים לנו אולי תחושת הגנה וביטחון, אולם לעתים קרובות הגנה וביטחון אלו באים בתמורה לבידודנו משכנינו, חברינו ואף בני משפחותינו. בסוכה, כשרק השמים מעלינו והאדמה מתחתנו, אנו מבינים במהרה שתחושת הביטחון באה [בין השאר] מחברות וידידות המתפתחות דרך חלוקת חוויות בטבע.... רוח האחוה והנדיבות שעולה משפע האסיף לא "אוהבת" קירות ומחיצות. רוח

זו נתנה לאברהם לחיות באוהל פתוח לארבע הרוחות, ורוח זו היא בדיוק מה שבני ישראל חוו במדבר לאחר צאתם ממצרים....עלינו להחיות מחדש את הרוח הזו של אחווה ונדיבות שהפכה את אבותינו לעם, על ידי הישיבה בסוכות."

מתוך "Welcome to Our Tent", תרגום לעברית : דבי גולן (אתר מדרשת).

אחיות תורניות :

חג ראשון סוכות – דורית רידר

שבת חוהמ"ס – חגית קאופמן

שמחת תורה – הילרי יום-טוב

שבת בראשית – דורית רידר

שבת
שלום

"בסוכות תשבו שבעת ימים" – "בצילו חמדתי וישבתי"

את חג הסוכות ניתן לשייך לשתי מערכות חגים. הראשונה, שלושת הרגלים, כפי שכותבת התורה (שמות כג, יד-טז): "שֶׁלֶשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה. אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר ... וְחַג הַקִּצִּיר בְּפוּרֵי מַעֲשֵׂיךָ... וְחַג הָאָסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפֹּךָ אֵת מַעֲשֵׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה". מערכת חגים זו היא חקלאית ביסודה, ועל כן היא מציינת בימים מיוחדים את שנת העבודה של האדם העובד בשדהו. חג הפסח מכונה בפרשייה זו – חג האביב, תקופה בה יכולו של האדם מתחיל לתת את פירותיו. חג שבועות מכונה בשם – חג הקציר, וכן חג הסוכות – חג האסיף, המסמל את סיומה של השנה החקלאית, עת אוסף האדם העמל את יגיע כפיו ומכניסו לביתו.

מערכת החגים השניה, היא מערכת חגי תשרי. לאחר ימי הדין של ראש השנה ויום הכיפורים, אנו מצויים לחגוג בשמחה את חג הסוכות. אמנם התורה איננה מציינת את מערכת החגים הזו בנפרד כמו שלושת הרגלים, אבל בפרשיות המועדות, הן בספר ויקרא (פרק כג), והן בספר במדבר (פרק כט), חג הסוכות נזכר מייד לאחר ראש השנה ויום הכיפורים (החגים אמנם מופיעים שם על פי סדר השנה, לכן ברור שחג הסוכות יופיע לאחר יום הכיפורים, אבל גם אי אפשר להתעלם מהעובדה שהתורה מצווה להסמיך את חג הסוכות ליום הכיפורים). מה עניינו של חג הסוכות בהקשר של חגי תשרי? לכאורה הוא עומד באופיו בסתירה לימי היראה, הדין וההתעלות שזה עתה חווינו?

בחודש אלול דברנו על ארבעים הימים מר"ח אלול עד יום הכיפורים כימים של הכנה לקראת החתונה המחודשת בינינו ובין הקב"ה. הכהן הגדול, כנציג עם ישראל כולו, נכנס לפני ולפנים, אל קודש הקדשים בבגדי לבן (ככלה ביום חופתה!), שם מתחדשת הברית בין ישראל לאביהם שבשמים. במקום בו שוכנים הכרובים בדמות זכר ונקבה על ארון הברית, שם נכנס הכהן הגדול עם גחלים וקטורת, ויוצר ענן מהקטורת הניתנת על גבי הגחלים (כחופה!).

אם כך, נוכל לראות בשבעת ימי חג הסוכות את שבעת ימי המשתה, בהם מצויים החתן והכלה לחגוג ולשמח זה עם זה. מצוות הסוכה איננה מעשה מצווה רגעי שהאדם מצווה לקיים פעם ביום (כמו שופר, לולב ומצה). האדם מצווה להעתיק את מקום מגוריו לסוכה, כמו זוג צעיר שמקים את ביתו החדש מייד לאחר החתונה. זוהי מצווה שאם רק ירצה יוכל האדם לקיימה במשך 24 שעות ביממה. כזוג נשוי שנמצא כל היום יחד - אוכל יחד ואף ישן יחד - אנו מצויים לחיות שבעה ימים בסוכה. לא מצאנו שום חיוב על האדם לקיים מצווה תוך כדי שינה, ואילו בסוכות האדם מצווה לישון בסוכה. יש בכך כדי להדגיש את האופי המיוחד של המצווה הזו, שפותחת בתחילתה של שנה שוב את מערכת היחסים המתחדשת של כל אחד ואחד מאיתנו עם הבורא.

"כִּתְפוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דֹדֵי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמַדְתִּי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחַפְיִי" (שיר השירים ב, ג).

הרב ארי סט.

זה היה השבוע

ביום הכיפורים היה בית הכנסת מלא מפה לפה, כאשר חזנינו מנעימים בקולם והקהל עונה להם ומשתתף בתפילה בכל מאודו. תודה לחזנים, תודה לקוראים בתורה ותודה לועדת דת שעשתה הכל כדי שהחג יעבור בהרגשה טובה של המתפללים. בכפר עזה, שכנינו החביבים, התקיים השנה מנין ביום הכיפורים, יחד עם 20 משפחות מנוה צוף שהתארחו אצלם. אנו מזכירים לשכנים שביתנו פתוח לפניהם כל השנה וכמובן גם ביום הכיפורים.

בתוך חודש החגים החגיגי והמלא... רק נגמר יום-כיפור, ושוב, כמו שעון, כבר צצות סוכות על כל שביל ודשא. אף-על-פי-כן, ולמרות הממ"דים – הסוכות כאן, ובגדול, מבטיחות אולי שיום יבוא ותחזור השגרה לנופי סעד...

מדיווחנו בעלון שעבר אודות מאמציו של ענף המזון בראש-השנה, שכחנו לציין את עובדי המחלבה היקרים, שעבדו הרבה מעבר לשעות העבודה על-מנת לספק מוצרי חלב לכל דורש. אז סליחה, ותודה רבה גם לכם! (המלצת המערכת: גלידת פירות יער-וניל-חמאת בוטנים, משהו-משהו).

כתבנו בשטח מדווח כי נרשמו 5 מ"מ גשם בעקבות הגשם של יום-כיפור, וגם כי הנחליאלי הצהוב כבר נראה שטח – וזה סימן שבאמת הסתיו כבר כאן.

חז סוכות שנה לכל קהילת סעד!

(לוחות הזמנים המפורטים מופיעים בסוף העלון).

הודעות:

בשעה טובה אנו עומדים להתחיל בעבודות הפיתוח של הנוי באזור הקראווילות של הגרעין. הכוונה לשתול את המדשאה לפני החורף והבוץ.

לצערנו הדבר כרוך באי נעימות זמנית, כשלושה שבועות. נתחיל בחול המועד, במתן השקיה של כל מתחם המדשאה המיועדת. נא לא לעלות על השטח מספר ימים לאחר ההשקיה. לאחר מכן יבואו העיבודים והמון אבק... יש לסגור חלונות...

בקיצור, הרבה סבלנות ורצון טוב.

שאלות והבהרות (וגם מפה) אצל סיון הוד.

בהצלחה לכולנו,

משה פירסט

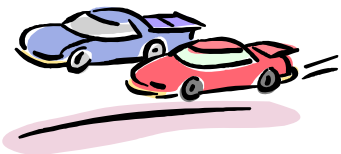
בט 1103 הנוי

מוצאת רכב:

הקודנית ברכבי קאיה רגישה מאד למגע ומתקלקלת כאשר מקישים עליה באמצעות הציפורן, או כל אמצעי חד אחר.

פעולה זו פוגעת במקשים ומשביתה את הרכב.

יש להקיש בעדינות באמצעות כרית האצבע בלבד!

יורט ק.

בין סוכות לפירמידות

זלמן נשכב על הכורסא בסלון,
הביט על הקירות והציץ מהחלון,
"ביתי מבצרי, הוא כמו ממלכה!"
ושוב יצתה בת קול ואמרה:
זלמן זה לא אתה!
סוכות עכשיו, צא אל הסוכה.
נובו ריש אל תהיה לי מצוברח,
הבט לכוכבים הקורצים מהסכך.
ביתך לא אתה,
אשתך לא אתה,
מעמדך לא אתה,
גם אדמתך לא אתה,
אתה פשוט

זלמן. (קובי אוז, מזמורי נבוכים)

למה לצאת לסוכה, ככה, בתקופת מעבר? כשאי אפשר לדעת אם יהיה חמסין או ירד גשם?
התורה אומרת: "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים". ביג-דיל. הלכו במדבר,
לא יכלו לבנות בתים, אז גרו בסוכות. האם עניין טריוויאלי כזה מצדיק חגי' ועוד כזה של שבוע שלם?
זלמן, של קובי אוז, מגלה שהסוכות אינן טריוויאליות כל כך. למעשה, הסוכה היא היפוכה הגמור של
הפירמידה. מבני הקבר שבנו הפרעונים לעצמם נועדו לעמוד לעד. חלקם קיימים כבר למעלה מארבעת
אלפים שנה, ולא נראה שהם עומדים ליפול. הפירמידות הן שיאה של הטכנולוגיה האנושית – ניצחון האדם
על כוחות הטבע, ועל הזמן. הן סמל ההומניזם, המעמיד את האדם לבדו במרכז ההווה.
מול מבני ענק אלו מעמידה התורה את הסוכה - מבנה ארעי, עם גג עשוי ענפים, אשר יעופו להם אם תנשב
פתאום רוח חזקה מדי. מי שיוצא לגור בסוכה שבוע ימים, דווקא בעונה שבה שינויי מזג האוויר מטרידים
במיוחד, מעיד על עצמו שאיננו סומך על כוחו ויכולתו בלבד, אלא מאמין בכוח עליון.
מקומו של האלוהים, במצוות הסוכה, הוא מקום המעודד ענווה והכרת תודה. הוא שומר על האדם, ומגן
עליו מפני ההיבריס – אותו רהב עצום וכובש כל, אשר מפיל את המצליחים ביותר. דווקא בעונת האסיף,
כאשר שמחת האסמים המלאים כל טוב, מביאה אותנו יותר מתמיד לתחושת "כוחי עוצם ידי עשה לי את
החייל הזה" (דברים ח, יז), אומר לנו אלוהים, "תצאו בחוץ! תגורו שבוע בסוכה, בכדי לזכור שלא הצלחתם
לבד. – "וזכרת את ה' אלוהיך, כי הוא הנותן לך כוח לעשות חייל" (שם, יח).
אלא שרעיון מוצלח איננו מספיק. צריך להבין אותו, וליישם. גם מי שמקפיד על כשרות הדפנות והסכך,
אוכל וישן בסוכתו, איננו מוגן מפני ההיבריס, אם לא יעמוד על המשמעות המוסרית של המצווה.
בעשורים האחרונים, איבדה הציונות הדתית את הענווה ואת הכרת התודה. במקום זה אנו שומעים יותר
ויותר קולות המדברים בשם אלוהים, מתוך ביטחון מוחלט שהם היודעים את דרכיו ואת רצונו. רבנים
רואים בדברי עצמם 'דעת תורה' מוחלטת, וכל החולק, מואשם בביזוי כבוד תלמידי חכמים. אלו הם קולות
הומניסטיים-מודרניסטים, הרואים רק אמת אחת – האמת שלהם. ציונות דתית שזוהי גישתה, איננה בונה
סוכות, היא בונה פירמידות. היא רחוקה מאוד מיסודות חשובים שהציבו חז"ל, כגון: "שבעים פנים
לתורה", ו"אלו ואלו דברי אלוהים חיים", ו"הצנע לכת עם אלוהיך". הגיע הזמן ללמוד מזלמן.

טבי כרז'לי, מרכז הרצ"ל

(הביאה לדפוס: גילי זיוון).

ואמת חמלק – ואלמ חמלק

בשנה שעברה הביאה צפרי בפני הנהלת הגיל הרך ובפני הנהלת הקהילה הצעה לסגירת מערכת הגיל-הרך בערב רה"ש, ערב יו"כ, ערב פסח ושבוע בסוף החופש הגדול. ההצעה לסגירה בחופש אושרה- גם זה רק החל משנה זו – וההצעה לסגור בערבי החג- לא אושרה.

לפי דעתנו, החלטה זו – ראוי לה שתשתנה.

אין זה סוד כי קשה מאד למצוא עובדות שיעבדו בימים אלו – ובצדק. מי תרצה לעבוד כשלפניה שלושה ימי חג עם כל הבישולים וההכנות הכרוכים בהם? מי תרצה לעבוד בערב יום-כיפור, במקום להתכונן פיזית ומנטלית ליום הצום? מטפלת אחת סיפרה כי אצלה, למשל, נוהגים לעשות התרת נדרים בבוקר שלפני החג, ולכן אינה יכולה לעבוד.

המטפלות הקבועות, גם הן צריכות להכין חג בביתן, גם הן צריכות לבשל ולטפל בילדיהן – שלהם אין מסגרת כלל בימים אלו. גם הן צריכות להתכונן לחג, ולא להגיע אליו עם הלשון בחוץ אחרי יום עבודה בקיבוץ.

תאמרו – הן אף אחד לא מכריח אותן לעבוד, ובכל-זאת לדעתנו מדובר בלחץ סמוי, שכן כל אחת מהמטפלות רוצה להראות מסירות למקום עבודתה, וודאי הסירוב לעבוד ביום כזה כרוך בתחושת אי-נעימות כלפי הילדים וכלפי המטפלות האחרות שכן עובדות. אנו חושבות שאיננו צריכים להעמיד אותן בפני הדילמה הזו.

המצב שנוצר הוא מצב אבסורדי: צפרי בעצמה הולכת לעבוד בימים הללו כמטפלת, ומגייסת את כל משפחתה לעזרתה, כיוון שאין מי שיעבוד. בשבוע שעבר ניסתה צפרי למצוא לאחת המטפלות בייבי סיטר בנתיבות, לכל ילדיה שבבית, על מנת שזו תסכים לבוא ולעבוד כאן. הגיעו הדברים לידי כך, שבמש"א הוחלט לסגור את המערכת בערב שבת חוהמ"ס הקרובה. החלטה זו מוכיחה כי אי-אפשר להמשיך כך יותר.

בואו נחליט לכתחילה לסגור את המערכת לפחות בימים אלו. אגב, יש קיבוצים – למשל עין-צורים – שהמערכת סגורה בימים אלו, כך שזו לא החלטה כ"כ מהפכנית. כאשר המערכת פתוחה, אני מודה (אפרת) שגם לי קשה יותר להחליט להשאיר את הילד בבית, אך אם יש עובדה קיימת – מוצאים פתרונות. עבור משפחות שבהן שני ההורים עובדים, תעשה המערכת מאמץ למצוא פתרון, כפי שכתבה צפרי גם לגבי השבת הקרובה.

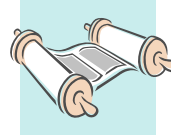
ידוע שילדים זה שמחה, אך גם שעבודה עם ילדים היא עבודה תובענית, וצריך יום-יום לגייס מרץ כדי לבוא לעבודה בשמחה, ולתת לילדים את הטיפול הכי מסור שאפשר. בואו נפרגן למטפלות, ונעניק להן זמן לשאוף אוויר ולהתמלא בכוחות – הרי זה טוב גם להן וגם לילדינו, שהמטפלות יגיעו ברצון טוב, ולא מתוך תסכול וחוסר פנאי. מעבר לזה, אנו חושבות כי יש ערך בשהייה עם הילד גם בערב החג, מעבר לטרדות היום, וודאי יש איזה ערך חגיגי ומשפחתי נוסף שהילד קולט...

אין עוד הרבה מקומות כמו בסעד, שבהם לילדים יש גן פתוח כמעט לאורך כל השנה. בואו נאפשר למטפלות – ולילדים - שלנו איים של הפוגה, ונשמח כולנו איש וביתו בשמחת החג המתקרב.

אפרת פראווי, כנרת סמולד-פולק ואת-אליזבט.

בית-הכנסת וכדורגל

לפני כחודשיים, אולי יותר, עליתי מבית-הכנסת אחרי התפילה לכיוון שיכון וותיקים. פתאום חטפתי כדורגל בלחי השמאלית, במיוחד באוזן. לשניה איבדתי שיווי משקל. הילד-נער לא התנצל מאז ועד היום. הוא רץ להציל את הכדור שמא אקח לו אותו. מאז כבר ביקרתי אצל רופאי אוזניים, ויש לי ירידה בשמיעה.

כבר כתבו נגד משחקי הכדור על הדשא של בית-הכנסת (בימי קיבוס ז"ל לא העזו לשחק, לכולם זה היה ברור). זה מפריע במיוחד בעזרת-נשים. בינתיים שום-דבר לא משתנה. לתדהמתי, גם ביום-כיפור היה אותו מחזה. זה לא נאה, לא מכבד ולא מחנך לשום-דבר.

אני פונה לכל ההורים: קחו אחריות. מצאו מקום חלופי או עיסוק חלופי לילדיכם.

בברכת שנה טובה לכולם,

שרה א'קסון.

נד זכרון:

ז' בתשרי – יום השנה לפטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל (תשס"ב)

ז' בתשרי – יום השנה לפטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל (תשס"ט)

ז' בתשרי – יום השנה לפטירתו של חברנו שמואל מצנר ז"ל (תשי"ב)

רק מילה טובה...

רציתי לספר לכם שיש לנו ארץ נהדרת - כולם יודעים!
ויש בה גם די הרבה אנשים ומקומות מדהימים באמצע הדרך, או בקצה - איך שתבחרו לראות את זה.
בשבוע שעבר נסעתי בכביש 6 מצפון לדרום, הייתי עייפה, וחשבתי להתרענן (לא נוהגים כאשר עייפים!
עוצרים ומתרעננים גם אם הבית ממש קרוב).
אז עצרתי בתחנת הדלק של יד בנימין. לא חייבים לתדלק. התחנה סגורה בשבתות וחגים.
המקום נקי ומצוחצח, היחס אדיב והשרות מעולה אני ממליצה מאד. אם צריך לבחור כמובן
שאעדיף לפרנס קודם מקום כזה - בבחינת "עניי עירך קודמים".
זו אינה פינה פרסומית אלא מפרגנת. לכולנו יש מפגשים טובים, מעשים טובים, מקומות טובים -
בואו נפרגן להם.

חג שמח ומועדים שמחה!

מילה טובה ק.

"שומע תפילה עדיך כל בשר יבואו: אמר ר' פנחס בשם ר' מאיר ור' ירמיה בשם ר' חיא בר אבא:
בשעה שישראל מתפללים אין אתה מוצא שכולם מתפללים כאחד אלא כל כנסיה וכנסיה מתפללת
בפני עצמה. הכנסת הזו תחילה ואחר כך הכנסת האחרת. ואחר שכל הכנסיות גומרות כל התפילות
המלאך הממונה על התפילות נוטל כל התפילות שנתפללו בכל הכנסיות כולן ועושה אותן עטרות
ונותן בראשו של הקב"ה שנאמר עדיך כל בשר יבואו ואין עדיך אלא עטרה... שהקב"ה, מתעטר
בתפילתם של ישראל שנאמר "ועטרת תפארת בראשך". (שמות רבה, כא)

אומנם לא נולדתי לעדה הנכונה, אך נקשרתי באהבה לסליחות בנוסח עדות המזרח. אני מבקש להודות
מאוד ליצחק שלומי על שזיכה אותנו החל מר"ח אלול לסליחות מיוחדות אלו.
תודה על ההתמדה, על התה, ועל הארגון בכלל. תודה גם לבעל התוקע הקבוע: דותן ג.
שנזכה שישמע ה' את תפילותינו.

שנה טובה,

דני סואר.

המסנות - דרך חייט שכדאי לא ל...?

סוקראטס היה פילוסוף מפורסם בגלל האהבה הגדולה שבליבו ובגלל כבודו העצום לסובבים אותו, בייחוד לחבריו.

יום אחד, שכן אחד נתקל בפילוסוף הגדול ואמר לו: "אתה יודע מה שמעתי על חבר שלך?"
"הכה דקה", ביקש הפילוסוף, "לפני שאתה אומר לי משהו, הייתי רוצה שתעבור מבחן קטן, אני קורא לו מבחן - שלושת המסנות".

"שלושת המסנות?" שאל השכן.
"נכון מאוד", המשיך סוקראטס, "לפני שאתה מדבר על חבר שלי, זאת יכולה להיות הזדמנות טובה לסנן את דבריך דרך שלושת המסנות, בגלל זה אני קורא למבחן "שלושת המסנות".

המסנת הראשונה היא: האמת.

"האם אתה בטוח לחלוטין שמה שאתה הולך לומר לי הוא נכון?"

"לא", אמר השכן. "האמת היא שרק שמעתי את זה ו..."

"בסדר", אמר סוקראטס. "אז האמת היא שאתה לא יודע אם זה נכון או לא..."

עכשיו תרשה לי לשאול אותך לגבי "המסנת" השנייה שהיא: יופי.

"האם מה שאתה הולך להגיד לי על חבר שלי הוא דבר טוב?"

"לא, ההפך הוא הנכון..."

"אז ברצונך להגיד לי משהו רע עליו, אבל אתה לא בטוח שזאת האמת.

גם אם הייתי רוצה לשמוע לא הייתי יכול, בגלל שנשארה עוד "מסנת" אחת: היעילות.

"אז תאמר לי:

האם יועיל לי במשהו מה שאתה הולך להגיד לי?"

"לא, האמת היא שלא".

"טוב", חשב סוקראטס. "אם מה שאתה הולך להגיד לי הוא לא נכון ולא טוב ואפילו לא יעיל עבורי

אז... בשביל מה לי לדעת זאת???"

מא'ס אפולו

המא'ס אפולו: מאחורי המס

מהל טוב!

למרים ומשה בן-צבי
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לנעמה ויצחק טל
בן למאיר ותמר

לאירית ובוקי בר"ט
ולכל המשפחה
מזל טוב כפול שתיים
להולדת הנכדות התאומות
בנות לשחר ואוהד בר"ט

לרותי נוריק
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכד
בן בכור לעומר ויפעת נוריק

עניינינו של מנהל הקהילה

"כי מראש צורים אראנו.."

קבה"ד פנה ביוזמה מבורכת לאירוח הדדי בין קיבוצים. במסגרת החלוקה לזוגות, צריך היה קיבוץ ראש צורים להתארח אצלנו בעבר. מסיבות שאינן תלויות בנו לא הסתייע הדבר. שמענו הדים חיוביים מאד מהקיבוצים השונים על הפרוייקט. כעת ישנו סבב אירוח גומלין: אנו מוזמנים להתארח אצל ראש צורים ביום ראשון, בשבוע חול המועד. זו הזדמנות לראות את ראש צורים פורחת וגדלה, קצת נוף, וקצת היסטוריה, והרבה מפגש אנושי עם אחים לתנועה. מפתיע שנרשמו בינתיים מעט מאד. חברים, תושבים, צעירים, וכל מי שמעוניין- אנא, הרשמו בזריזות.

"ישושם היפתח"

כנראה שסיסמא זו לא עושה רושם על ילדינו, ובמקום להאמין שדלתות ההזזה האוטומטיות בחדר האוכל אכן נפתחות לבד, יש המשחקים פעם אחר פעם בהזזת העין האלקטרונית המוצבת מעל הדלת. הביקור האחרון של הטכנאי, כדי לכוון מחדש את כיוון העין- עלה לנו 300 ₪ !!! ואין מה להוסיף.

גם אם תרצו, אין זו אגדה

קרה לאחרונה גם אצלנו בסעד, וגם במקומות אחרים, ששוטר זריז (או עצלן, תלוי את מי שואלים) נכנס לקיבוץ והחל באכיפת חוקי התנועה, משל היינו בעיבורה של עיר. חגורות בטיחות, קסדות, ועוד קנסות, הפכו לפתע מקור הכנסה כספי נאה למשטרת ישראל, במינימום מאמץ. לא שאנחנו מעל לחוק, אבל האם זו באמת המלחמה האמיתית בתאונות הדרכים??? על כל פנים, ראו הוזהרנו !
ואם כבר הזכרנו את החוק, קרה לאחרונה, שנהגו בכבישי סעד על רכב מנועי הדורש רישיון, גם כאלה אשר אינם מורשים. אין צורך להוסיף, ושומר פתאים ה'.

תודות

- לאפרת פראווי, ליאור פרייד, והצלמים גיין סימון ואיתן הימן, על שנענו לאתגר, חברו יחד, ובמאמץ משותף הפיקו את חוברת הפנים החדשות בקהילה, שתחולק לציבור בסוכות. נקווה שבעוד כמה שנים הצוות יפיק ספר...
- לראש המועצה- שסייע במימון רחבת בית הכנסת. לבד מתיקונים קלים שנותרו הרחבה גמורה, ומרחיבה את ליבו של כל מי שנהנה להסתובב על אבניה.
- לשרון שוהם- הבלתי נלאית, שכבר שנים מארגנת, מזמינה, ומסדרת את השי של הקהילה לחבריה, בראש השנה ובפסח. (נאחל בשם כולנו שתזכי לעוד שנים רבות של מתנות...)
- לציונה פרקש- שעם העברת תיקוני הבגדים לכריכה (כמו שנכתב לאחרונה), מסיימת שנים רבות של תיקוני בגדים, ודאגה לצרכי החברים. תודה בשם החברים, ובשם כל הבגדים שהוספת להם שנות חיים.

וכרגיל נסיים בשמחה

נתנאל לנדאו הודיע על חתונה עם רעות אשוש (תקומה) באביב. מזל טוב לזוג הצעיר ולמשפחות. כן ירבו שמחות.

עניינינו - אפר מילי